

**ВИКОРИСТАННЯ СТАХОСТИЧНОГО АНАЛІЗУ З МЕТОЮ ПРОГНОЗУВАННЯ
ВІРОГІДНОСТІ БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВА**

Г.А. Кулініч

Українська академія банківської справи Національного банку України, anya-kulinich@yandex.ru

У промислово розвинених країнах накопичений великий досвід як в галузі законодавства щодо антикризового регулювання, так і в практиці оцінки і прогнозування вірогідності банкрутства підприємств.

Відомо два основних підходи до передбачення банкрутства.

Перший – багатофакторні моделі, що враховують зміни в області фінансового управління і економіки, на ринках капіталів і інших чинників. Він базується на фінансових даних і включає оперування кількісними індикаторами.

Другий підхід до прогнозування банкрутства виходить із статистики збанкрутілих підприємств, використовуючи їх порівняння з даними досліджуваних підприємств.

Методичні підходи до побудови багатофакторних моделей можуть використовуватися при прогнозуванні фінансового стану українських підприємств. Для досягнення вищої точності результатів необхідно постійно корегувати набір показників і значення коефіцієнтів вагового впливу кожного показника з урахуванням галузевої специфіки. З цією метою необхідний постійний моніторинг фінансового стану підприємств, що дозволить побудувати адекватні для українських умов моделі прогнозування банкрутства, які надаватимуть достовірні і об'єктивні результати.

Особливості формування оборотних коштів вітчизняних підприємств не дозволяють використовувати критеріальні рівні коефіцієнтів платоспроможності, ліквідності і фінансовій стійкості, вживані в світовій практиці. Тому створення шкали критеріальних рівнів може спиратися лише на середнє значення коефіцієнтів, розрахованих на основі фактичних даних однорідних підприємств однієї галузі.

Суть методу прогнозування банкрутства на основі прогнозної бухгалтерської (фінансовою) звітності, полягає в тому, що спочатку прогнозуються основні фінансові показники, потім на основі прогнозної фінансової звітності оцінюється фінансовий стан підприємства, його платоспроможність і фінансова стійкість на прогнозовані періоди. У завдання методу входить складання прогнозного бухгалтерського балансу, балансового звіту про фінансові результати, прогнозного звіту про рух грошових коштів та оцінка фінансово-господарського стану підприємства на прогнозовані періоди. Метод дає високу прогнозну точність, проте його використання ускладнюється через недоступність внутрішньогосподарської звітності для широкого кола зацікавлених осіб.

Таким чином, розглядаючи методи і моделі оцінки й прогнозування вірогідності банкрутства, можна зробити висновок, що ці методики дозволяють встановити факт вірогідності банкрутства підприємств. Проте в сучасних умовах результати оцінки і прогнозування вірогідності банкрутства розглянутими методами і моделями не можуть служити достатньою підставою для визнання банкрутства підприємства. Для прийняття управлінського рішення необхідно встановити факт кризового стану підприємства, провести поглиблений комплексний аналіз його фінансово-господарської діяльності за даними бухгалтерського і управлінського обліку.